

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 października 2015 roku

sprawy z odwołania T. G.

od decyzji z dnia 4 lutego 2015 roku znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

o przyznanie emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. z dnia 4 lutego 2015 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. G. prawo do emerytury od 1 października 2014 roku,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w O. na rzecz ubezpieczonego T. G. 60,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

VI U 271/15 UZASADNIENIE

Decyzją z 4.02.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił T. G. prawa do emerytury.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji. Wniósł o przyznanie emerytury i zasądzenie kosztów. Podniósł, że pracował jako traktorzysta w (...) w S. od 2 maja 1975 do 31 stycznia 1976 r.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Wskazał, że ubezpieczony nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. G. urodził się (...). Do końca 1998 r. wykazał okres ubezpieczenia w wymiarze 26 lat, 1 miesiąc i 15 dni. Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu 14 lat, 5 miesięcy i 4 dni pracy w warunkach szczególnych (przypadające od 27.11.1978 r.).

Ubezpieczony 16 października 2014 wystąpił z wnioskiem o ustalenie uprawnień do emerytury. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. (bezsporne)

W okresie od 2 maja 1975 do 31 stycznia 1976 był zatrudniony w (...) w S. (późniejsza (...)w S.). Pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako traktorzysta. Praca jego polegała na kierowaniu ciągnikami rolniczymi.

dowód: akta osobowe k. 49

świadcstwo pracy k. 6 tomu (...)

zeznania świadków: S. C., J. W., J. N. k. 60

zeznania wnioskodawcy k. 60

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2015.748; dalej jako ustawa) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

2. Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W art. 32 ustawy określono zasady ustalania prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Zgodnie z tym artykułem, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Warunki wymagane do uzyskania prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymienione są w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.; dalej jako rozporządzenie). Rodzaje prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie może uprawniać do emerytury wcześniejszej, wymienione są w wykazach A i B stanowiących załączniki do rozporządzenia.

Emerytura wcześniejsza przysługuje na zasadach określonych w § 3 i 4 rozporządzenia, jeżeli kobieta udowodni co najmniej 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a mężczyzna 25 lat tych okresów, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej w ramach stosunku pracy, przy czym wymagane jest osiągnięcie wieku emerytalnego wynoszącego 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia przy ustalaniu okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze uwzględnia się jedynie te okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z treści przytoczonych przepisów wynika zatem, że pracą w szczególnych warunkach jest praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2012 r., III UK 92/11).

Kwestią sporną w niniejszej sprawie okazał się tylko okres zatrudnienia ubezpieczonego w szczególnych warunkach. Warunek posiadania 25 letniego stażu ubezpieczeniowego na dzień wejścia w życie ustawy oraz nie przynależenie do OFE nie były kwestionowane.

Na okoliczność pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych, Sąd przesłuchał ubezpieczonego, jak i zawnioskowanych przez niego świadków oraz dokonał analizy dokumentacji ubezpieczonego zawartej w aktach osobowych.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego potwierdziła wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach, poza okresami uznanymi przez pozwanego, także w okresie od 2 maja 1975 do 31 stycznia 1976 r. Świadkowie wskazali jednoznacznie na zmianę nazwy zakładu pracy na (...) w S.. Mając na uwadze, iż pozwany posiadał oryginał świadectwa pracy za ten okres (k. 6 tomu (...) ze wzmianką o zgodności z oryginałem), brak jest podstaw do kwestionowania jego wiarygodności. Potwierdza ten okres zatrudnienia także kolejne świadectwo pracy z 31.10.1978 (k. 49), w którym na odwrocie wskazano okresy zaliczane do okresu wypowiedzenia, w pkt. 1 wymieniono sporny okres. Zeznania świadków i wnioskodawcy potwierdzają nie tylko zatrudnienie w spornym okresie, ale także charakter zatrudnienia - jako kierowcy ciągnika. Podnoszone przez pozwanego okoliczności dotyczące rzekomego sfałszowania świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych pozostają bez znaczenia, skoro sąd na takich dokumentach się nie oparł. Podkreślenia wymaga, iż zarzuty co do braku zbieżności podpisów świadka C. nie znajdują uzasadnienia. Świadek przy tym potwierdził własnoręczność podpisów.

Praca kierowcy ciągnika, zgodnie z rozporządzeniem, zaliczana jest do prac wykonywanych w szczególnych warunkach, została bowiem wymieniona w wykazie A rozporządzenia, Dziale VIII pod poz. 3.

Uwzględnienie powyższego okresu 9 miesięcy do okresów pracy w warunkach szczególnych uznanych przez pozwanego (14 lat, 5 miesięcy, 4 dni) powoduje, że ubezpieczony spełnił przesłankę posiadania 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego, w aktach osobowych ubezpieczonego, a także na zeznaniach ubezpieczonego oraz świadków, którym to Sąd nadał przymiot wiarygodności.

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo od 1.10.2014 r. (art. 129 ust. 1 ustawy).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 99 w związku z art. 98 § 1 i 3 KPC oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2013.490).